

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕ

Όλα τὰ φαινόμενα δείχνουν πὸς μπαίνομε πιά ὀλοένα σὲ μίαν δμαλή πολιτικὴ ζωή. Οἱ ἐκλογές πὸν ἔδωσαν τὴ νίκη στὰ δημοκρατικὰ κόμματα σήμαναν καὶ τὸ τέλος τῆς στρατοκρατίας στὸν τόπο μας. Ἡ δικτατορία, πὸν κινδύνευε νὰ καταπνίξει μέσα στὴν γρηχὴ τοῦ λαοῦ κάθε πολιτικὴ συνείδηση καὶ τὸν ἔθροισεν κάθε μέρα πὸν βαθειὰ στὸν βοῦρκο, ἐνῶ μιά ὀλιγοχρία μεθυσμένη ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς ἐξουσίας καὶ ζητώντας μὲ τὰ πὸν ἔκτροπα μέσα νὰ χορτάσει τὴ δίψα τοῦ πλοῦτον, ἔδενε μὲ συμβάσεις καταστροφικὰς τὸ φτωχὸ Ἑλληνικὸ κράτος χειροπόδαρα γιὰ χρόνια καὶ ρουφοῦσε τὸ αἷμα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Ἀπὸ μιά τέτω ἐκνομη κατάσταση δὲν μπορούσαμε νὰ περιμένομε μεταρρομφώσεις νομοθετικὰς πὸν νὰ καλυτεροῦνον τὴ θέση τῆς γυναίκας, στὴν Ἑλλάδα. Κι' ἂν ἔργων μερικὰς, ἀπὸ κανένα ἔπορογοῦ προοδευτικὸ, ὅπως π. χ. τὸ διάταγμα γιὰ τὴν ἀναζήτηση τῆς πατρύτητας, εἶδαμε πὸς ἀμέσως μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἔπορογοῦ ἔμπαιναν καινούργιες διατάξεις πὸν χαλοῦσαν ὀλωσ διόλων τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου. Γιατὶ ὅ,τι γινόταν ἦταν μόνο καὶ μόνο ἀποτέλεσμα προσωπικῶν λόγων καὶ γὰ προσωπικοὺς λόγους χαλοῦσε πάλι. Κι ἔτοι ἔμεναν ἀπ ὀλα τὰ ἀμέτοχη νομοθετικὰ διατάγματα πὸν βρήκαν στὸ διάστημα τῆς δικτατορίας μόνο κοροῦλια νόμων ἀσπνύτητα, ἀσένδετα, πὸν ροθοκοποῦνται ἀναμεταξέ τους, χωρὶς μιά κατεύθυνση

ἐνιαία, συντηρητικὴ ἢ προοδευτικὴ ἔστω, ἀλλὰ πὸν νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ξεχωρίσει καθαρά.

Μέσα σὲ τέτοιες συνθήκες κάθε δμαδικὴ δράση νεκροῦνεται, ἐκτός ἂν ἀπὸ πρὸν γροῦ ὀργανωμένη, ἔχει τὴ δύναμη νάντιδράσει. Κάθε προοδευτικὸ σωματεῖο κινδύνευε, μὲ τὴν πιασματικὴ ἐκδήλωσή του, νὰ χαρακτηροιστῇ ὡς ἐπαρασιατικό, ἐπικίνδυνο στὴ δημόσια τάξη καὶ νὰ διαλυθῇ. Μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες προοδευτικὰς ὀργανώσεις στὸν τόπο μας, ἀναγκάστηκε κι ὁ Σύνδεσμός μας νὰ περάσει ἀπὸ μιά περίοδο νεκροφάνειας πὸν ἦταν φρεσικὸ νᾶχει ἀντίχτυπο στὴν ὀκονομικὴν κατάσταση καὶ στὸ ξάπλωμα τῆς ἰδεολογίας μας.

Τώρα πὸν λυτρωθήκαμε ἀπὸ τὸ βραγρᾶ πὸν μᾶς πίεξε καὶ μπορούμε νὰ κινηθοῦμε ἐλεύθερα ἀρχίζομε νὰ ὀργανώνομε τὶς ἐνέργειές μας. Γιατὶ ἀπὸ τὴ Βουλὴ τὴ σημερογὴ, πὸν ἡ γενικὴ τῆς συγκρότηση εἶναι δημοκρατικὴ, ἔχομε κάθε δικαίωμα νὰ περιμένομε μίαν ἄμεση πραγμάτωση τῶν κροῦότερων αἰτημάτων μας.

Τὰ ἀμεσώτετα αἰτήματά μας εἶναι:

— Νὰ λείπει κάθε συνταγματικὸ ἐμπόδιο ἔστω καὶ ἔποθευκὸ γιὰ τὴ χορήγηση γήφρον βουλευτικῆς στὴ γυναίκα.

— Νὰ κροῦθῇ ἡ τροπολογία εοῦ νόμον περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων πὸν χορηγεῖ στὴ γυναίκα δικαίω-

μα να εκλέγει στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές, και να λείπουν οι διάφοροι περιορισμοί.

— Να ψηφιστή ο νόμος για την αναζήτηση της πατρότητας αφού τροποποιηθή σύμφωνα με το πνεῦμα της ισότητας και της δικαιοσύνης.

— Να λείπουν από την Αστική νομοθεσία οι ανισότητες που υπάρχουν εις βάρος της γυναίκας.

— Να λείπουν οι άνισες συνθήκες στην εργασία μεταξύ των δύο φύλων και να νοούνται όλες οι ανώτερες θέσεις στην εργαζόμενη γυναίκα, (δασκάλα, υπάλληλο).

— Να γίνει η παιδεία πραγματικά υποχρεωτική για τους άντρες και για τις γυναίκες, τόσο η γενική όσο και η επαγγελματική και να παρέχονται από το κράτος όλα τα μέσα για να αναπτυχθούν σε κάθε παιδί οι ιδιαίτερες ικανότητές του ανεξάρτητα από την κοινωνική ή οικονομική του θέση.

— Να καταργηθή το σημερινό σύστημα του κρατικού διακανονισμού της ανηθικότητας των γυναικών.

Αυτά βέβαια δεν αποτελούν το γενικό μας πρόγραμμα. Είναι όμως τα πρώτα βήματα προς την εξίσωση που ζητούμε στις οικονομικές, κοινωνικές και νομικές συνθήκες για τα δύο φύλα. Είναι το λιγότερο που μπορούμε να περιμένουμε από μια Βουλή που έχει την αξίωση πως εκπροσωπεί τη δημοκρατική ιδεολογία. Η Εκτελεστική Επιτροπή του Συνδέσμου ενισχυμένη από τις πολύτιμες δυνάμεις, που αντιπροσωπεύονται από το νέο του οργανισμό στο Γενικό Συμβούλιο, θα εργαστή έντατικά για να πετύχει να αναγνωριστούν αυτά του τα αίτήματα που τα λογαριάζει ως κύρια και βασικά.

Για να κατορθώσει όμως το σκοπό του, χρειάζεται να τη βοηθήσει κάθε μέλος του Συνδέσμου κηρύσσοντας γύρω του τις αρχές μας, δημιουργώντας την κατάλληλη ατμόσφαιρα και συντελώντας έτσι να δημιουργηθή μια κοινή γνώμη ευνοϊκή προς τα αίτήματά μας. Μονάχι έτσι μπορούμε να είμαστε σίγουροι για την επιτυχία μας.